

MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE
Uprava za upravno pravne zadeve
Oddelek za JRM, PL in tujce
Ljubljana, 27/2-1992
Depeša, št. 0016/4- 1496 8

VSEM OBCINSKIM UPRAVNIM ORGANOM
ZA NOTRANJE ZADEVE V REPUBLIKI
SLOVENIJI IN MESTNEMU SEKRETARIATU
ZA NOTRANJE ZADEVE MESTA LJUBLJANE ✓

ZADEVA: IZVAJANJE ZAKONA O TUJCIH — NAVODILO

Z iztekom roka iz 81. člena Zakona o tujcih (Uradni list Republike Slovenije, letnik I, št. 1/91) začnejo 28/2-1992 za vse državljane drugih republik, ki niso zaprosili za državljanstvo Republike Slovenije, ali je poteklo dva meseca od vročitve negativne odločbe, veljati določbe Zakona o tujcih. Vsem tem osebam je zato potrebno s tem datumom pričeti urejati njihov status. Vzporedno s tem naj se prične tudi razčiščevanje evidenc. V ta namen je že izdelan projekt računalniškega vodenja evidenc tujcev, za kar bo potekalo tudi usposabljanje. Le to bo izvedeno po regijah, o čemer boste pravočasno obveščeni.

V tem času je realno pričakovati številne probleme v zvezi z osebami, ki bodo z dnem 28/2-1992 postali tujci, niso pa dosedaj zaprosili niti za začasno niti za stalno prebivanje. Opozarjamo vas, da listine, ki jih posedujejo, tudi če so izdane od pristojnih organov v naši državi in so še veljavne, zaradi spremenjenega statusa teh oseb zanje ne veljajo več.

Zaradi različnega tolmačenja določil odpovedi prebivanja in prisilne odstranitve tujca po 23. in 28. členu Zakona o tujcih se pojavljajo nejasnosti zlasti v primerih ko tujci pri nas bivajo neprijavljeni, oziroma pridejo v našo državo na nedovoljen način (v večini primerov so celo brez sredstev za preživljanje).

Policijske enote vztrajajo, da mora v takih primerih upravni organ za notranje zadeve zdati odločbo o odpovedi prebivanja, kar pa ni v skladu z zakonom.

Iz 23. člena Zakona o tujcih izhaja, da se lahko prebivanje odpove le tistim tujcem, ki prebivajo na območju Republike Slovenije na podlagi veljavnega potnega lista, izdanega vizuma,

dovoljenja za vstop ali dovoljenja za začasno prebivanje. Le v teh primerih občinski upravni organ za notranje zadeve na predlog operativnih policijskih enot izda odločbo o odpovedi prebivanja. Če pa tujec pride na naše ozemlje na ilegalen način in tu prebiva brez dovoljenja lahko uporabimo le 28. člen citiranega zakona, iz katerega izhaja, da v primeru če tujec prebiva na ozemlju Republike Slovenije več kot mu je dovoljeno po prvem odstavku 13. člena, ali prebiva dalj kot mu je z odločbo dovoljeno začasno prebivanje, lahko pooblaščen uradna oseba ONZ privede do državne meje in ga napoti čez državno mejo, brez kakršnekoli odločbe upravnega organa.

 Slavko Debelak
DIREKTOR UPRAVE ZA UPRAVNO PRAVNE ZADEVE
PODSEKRETAR

V VEDNOST:

- UP ✓
- UVIS ✓
- UKS ✓
- IC ONZ ✓

To je ključna depeša v zgodbi o izbrisu:

- Napovedano prečiščevanje evidenc je bil nezakoniti izbris
- Kot je kasneje ugotovilo ustavno sodišče je bila uporaba določil Zakona o tujcih, kot jih je uporabila država, nezakonita, saj Zakon o tujcih ni urejal prehoda statusa stalnih prebivalcev Slovenije iz drugih republik v nov pravni položaj tujca z dovoljenjem za stalno prebivanje. Brisanje podatkov iz evidenc je zanikalo dejstvo, da so te osebe v državi živele dolgo, celo več desetletij in da so imeli mnogi slovenske družine. Ob izbrisu niso ta dejstva nikogar zanimala.
- Ker zakon o tujcih ni urejal načinov prehoda prebivalcev v nov status v novi državi, izbrisani v večini niso zaprosili za dovoljenja za stalno prebivanje (ker so tu živeli dalj časa, celo več desetletij). Depeša na to mirno odgovori, da dosedaj veljavni dokumenti ne veljajo več, tudi če so izdane od pristojnih organov v državi.
- Odpoved prebivanja: država je stala na (kot je kasneje ugotovilo ustavno sodišče nezakonitem) stališču, da so izbrisani tujci brez pravnega statusa v državi, kot da so nelegalni migrantje. Celo policija je državo opozorila, da bi bilo potrebno izbrisanim bivanje najprej odpovedati, a je MNZ jasno povedalo svoje (protipravno) stališče, da izbrisani nimajo pravne podlage za bivanje.
- Izgoni: Zadnji stavek je grozljivo zgovoren – izbrisanih po večini sploh niso izhanjali, ampak so jih zgolj neformalno napotili čez mejo brez kakršnekoli odločbe upravnega organa. Zaradi tega danes svojih zgodb marsikdo ne bo mogel dokazati, saj ob neformalni napotitvi čez mejo ni bilo nikakršnih potrdil ali odločb. Ustavno sodišče je kasneje prepovedalo prisilne odstanitve tujcev iz države, a do tedaj je bilo zakonito deportiranih in neformalno napotenih čez mejo precejšnje število izbrisanih – koliko ne bomo vedeli nikdar.